

Kad risinājumu vajadzēja vakar

Pēc skolas beigšanas Ina ie-stājās toreizējā Rīgas Politehniskajā institūta, bet tieši tajā laikā - astoņdesmito gadu beigās - dzīve mainījās, turklāt kardināli. Tobrīd radās daudz dažādi kooperatīvi, mazie uzņēmumi, bet viņa apguva inženiera profesiju, kas tobrīd nevienam tā īsti nebija vajadzīga. Mainījās pieprasījums, turklāt tajā laikā veidojās pā-sas gīmene, dzīvesbiedram bija savauzņēmums, kam vajadzēja grāmatvedi. «Nopirku grāmatvedibas grāmatu, un sāku to visu studēt. Kad izdevās tikt galā ar pirmo bilanci, šķita, ka nu jau viss ir kārtībā, ka nu jau visu varu. Kad par to tika saņemta arī pirmā nauda, bija pavismā labas izjūtas. Bet tas viss ir tikai pats sākums...» tā pirmos solus skaitļu pasaulē atminas Ina.

Jāpalīdz domāt

Iegūstot ekonomista izglītību LŪ un konstatējot, ka atbildes uz praktiskiem jautājumiem, kā pareizi rikoties katrā konkrētajā situācijā, augstskola nav iespējams iegūt, Ina sākotnēji strādājusi algotu darbu, taču nav pametusi sajūtu, ka... Darbs - tas, protams, ir labi, jo ir kāds, kurš regulāri maksātu. Tomēr nav patikusi izjūta, ka visu laiku var būt tikai viena noteikta summa, ar ko reķināties, un nekas vairāk, un tādējādi jaunības maksimālismā nolēmts veidot savu uzņēmumu. «Atbildība ir liela, strādājot gan algotu darbu, gan vadot savu grāmatvedibas uzņēmumu, jo skaitīt ir nepielūdzami jebkura gadījumā. Tomēr, strādājot savā uzņēmumā, jūtos brīvāki spriedumos, jo pati izlemju, kā vajadzētu darīt,» stāsta Ina. Uzņēmuma klientūru pārsvarā veido mazie uzņēmumi, kuru vadītāji nereti prasa padomus, kā rikoties vienā vai otrā situācijā. «Sobrīd es palīžu uzņēmējiem domāt, virzīties uz priekšu. Lieļajiem uzņēmumi finanšu lietas ir sakārtotas, un grāmatvedis tiem vairāk ir kā kāpus, bet cilvēkam pēc būtības kaut kur vajag būt noteicējam. Darbs ar mazajiem uzņēmējiem rada gandarijuunu. Ja darbs patīk, rada gandarijumu un tas viss vēl arī sumējas ar ienākumiem, tad viiss ir kārtībā. Šī nav darbs, kas jādara tāpēc, lai tautai būtu dejas un mūzikas, bet ir jādara praktiskas lietas, lai palīžētu uzņēmējiem,» piebilst Ina. Viņa atzīst, ka grāmatvediba, protams, ir monotonas process - atskaites un gada pārskati jāzīstrādā regulāri, turklāt visam ir jābūt pareizi un vienlaicīgi arī ekonomiski katra konkreta

FOTO: EDMUNDSS BRENCIS/DIENAS BIZNESS

CV

Ina Liepniece

Dzimusi 1964. gadā

Izglītība

► 1988.g. beigusi Rīgas Tehnisko universitāti (toreiz RPI), Aparātu būve un automātizācija (ABA), iegūta inženiera tehnologa speciālitāte.

1996.g. absolūvējusi Latvijas Universitāti, iegūstot eko-

nomista-grāmatveža kvalifi-

kāciju.

Karjera

- Pirmais algotais darbs - Jūrmalas VID (2.gadus).
- No 1999. gada strādājis par grāmatvedi (7.gadus) reklāmas aģentūrā McCann Erickson Riga.
- 2002. gada decembrī nodibinājusi savu uzņēmumu *Finanšu risinājumi*.

uzņēmuma ipašniekiem. Ir bijis periods, ka vakaros, kad viss ir kluss un mierīgs, tiek taisitas uzņēmumu balances, tiks galā ar lizinga dokumentiem un tamlīdzīgām lietām, labi zinot, ka nākamais rīts sāksies ar stresa situāciju, kad zvanis uzņēmēju un prasījis padomus, gribēs, lai izdarītu konkrētas lietas, kam vajadzēja būt nokārtotam jau iepriekšējā dienā. Piemēram, braucot automašīnā, ir jāspēj klientam pa tālruni operatīvi atbildēt uz jautājumu - nekustamo ipāsumu apliek ar PVN vai ne? «Atceros, kā savulaik visas atskaites noteikti vajadzēja izdrukāt un ar lielām papīri kaudzēties uz VID un UR. Tagad ir pašsaprotami, ka to visu var

darīt EDS, bet jāatceras, ka to ievieša tikai 2005. gadā. Līdz tam vienas dienas laikā fiziski vajadzēja paspēt pabūt dažādu Rīgas priekšpilsētu VID filiālēs. Savulaik bija ierasta situācija, kad uzņēmumu atskaitēm jābūt fiziski nodotām 15. datumā. Nākamajā dienā jau bija par vēlu un vareja rēķināties ar sodu,» atceras Ina. Protams, līdz pieciem pēcpusdienu nav iespējams izskraidit pa dažādām VID nodalām, un tad pastā nodalājā pie *Sakta* veikalā sakās grāmatveža tusiņš, jo šī nodala strādāja līdz plkst. 22.00, un, ja līdz tam laikam izdevās paspēt tur ielst, bija laiks vēl līdz pusnaktij nodot līdz panemtās aploksnēs.

Ambīcijas ir, bet...

Inas uzņēmumam šobrid ir aptuveni püssimis klienti, bet tas nenozīmē, ka runa ir par 50 dažādiem uzņēmējiem. Nereti ir situācijas, kad vieni un tie pāši cilvēki dibina dažādus uzņēmumus, skaitļu lietas uz-tot vienam cilvēkam.

Krizes laikā klienti nav pā-zuduši. Uzņēmumam balunci vajag pat tad, ja tas faktiski jau ir bankrotējis. Cita lieta - cik daudz tas viss deva ienākumus. «Kā mainījās situācija valsti, tā arī bija ar ienākumiem man. Nereti klienti kļūst par draugiem, un kā gan draugam var neuztaisīt uzņēmuma balanci pat tad, kad viņš jau ir maksātnespējīgs. Principā sanāk tā - grāmatve-diba paliek, bet ienākumu nav. Kad laiki kļuva labāki un uzņēmumi atguvās, tie atkal nekur nepazuda - *citus grāmatvežus neizvēlējās*,» saka Ina. Redzot, kā veido mazos uzņēmumus,

šis process zemāpzināti tiekot salīdzināts ar to, kā ir gājis pašai. Bijuši gadījumi, kad uzņēmumi, kolidz sāk strādāt, izvirza milzīgas ambīcijas, uztasa lielas interneta mā-jaslapas, seši un gaida rezultātu, bet nekas jau nenotiek. Klausoties šādus uzņēmējus, ir skaidrs - nekas vairāk par lieli rūnašanos un plātišanos tur nebūs...

Sarežģītās nianses

Runājot par Latvijas uzņēmējdarbibas vidi, Ina atzīst: pie mums daudzas lietas ir ļoti sarežģitas, un šeit arī var saskatīt savu nišu - palīdzēt uzņēmējiem visu sakārtot, uzsākot uzņēmējdarbību. Piemēram, lai atvērtu jaunu krogu vai veikalu, ir jārēķinās ar tik daudz dažādiem nosacījumiem, ka cilvēks nereti pat nevar to visu iedomāties. Nav uzņēmējām pieejama viena instrukcija, kurā būtu skaidri pateikts, ko vijam vajag, kas jāzīs, kādas atļaujas jāsaņem, atverot kafejnīcu vai veikalā. Daudzi uzņēmēji, kas atver bāru, pat nezina, ka mērglāzem jābūt sertificētam. To visu uzņēmējām iemācīs laika gaitā soli pa solim. Daudzi noteikumi ir grūti uzverami, un nereti uzņēmējai nav ievērojusi dažādus noteikumus ne tāpēc, ka negribētu dot arī, bet tādēļ, ka pat nemōjauš par tādu eksistēt. «Ir bijuši gadījums, kad kafejnīcā ie-rodas pašvaldības policijas darbinieki un ipašniekam pazino, ka viņš ir pieļāvis pārkāpumu, jo ēdiens kartē nav atzīmēts, ka visas cenas ir norādītas latos, un nevarot saprast, kādā valūtā tā ir norādītas cenas - latos, eiro vai kādā citā. Uzņēmējs

Dzīve pati veic savas korekcijas, tā par savu izvēli iesaistīties grāmatvedības biznesā saka Ina Liepniece - uzņēmuma Finanšu risinājumi vadītāja

Persona

SATVĀDO.

Andrejs Vaivars